

РЕШЕНИЕ

№ 33876

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7621** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния
кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
/ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от М. Л. Ж., срещу решение № 2138/11.06.2025 г. на Софийски
районен съд, НО, 115-и състав, постановено по НАХД № 14498/2024 г., с което е потвърдено
наказателно постановление /НП/ № 24-4332-012971/10.06.2024 г., издадено от началник група в
отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/,
на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено
нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, както и в частта за разноските.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и
незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът неправилно е приел, че не са налице
допуснати нарушения на процесуалните правила в НП и АУАН, както и неправилно е възприета
фактическата обстановка. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП.
Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител. В представена молба заявява, че
поддържа жалбата и моли за решение, с което да се отмени решението на СРС и се отмени
оспореното НП. Претендира разноски.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 11.03.2024 г., около 09.06 ч., касатора управлявала лек автомобил марка и модел „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място],[жк], на паркинга срещу блок № 2, където предприела маневра по паркиране на лекия автомобил, с предницата напред. От дясната страна на управлявания от касатора лек автомобил /погледнато от посоката на заснемане на камерата/ бил паркиран лек автомобил марка и модел „Донгфенг 580“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. Н.. При паркирането на лекия автомобил, управляван от касатора и при разминаването ожулил лекия автомобил марка и модел „Донгфенг 580“ по предна броня, дясно. Впоследствие касатора потеглила назад и се отдалечила от лекия автомобил „Донгфенг 580“. На 23.03.2024 г. Д. Н. установил, че на автомобилът му е нанесена щета, при което прегледал записите от видеокамери поставени на входа и установил, че щетите са нанесени от лек автомобил марка и модел „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от касатора. Били направени опити от негова страна за съставяне на двустранен протокол с Ж., но тъй като отказвала, на 26.03.2024 г. бил повикан полицейски екип в състав Н. М. и Ж. Й., които снели данни от Б. Д. Н. и Д. Б. Н.. Съставен бил протокол за ПТП и скица. На 29.03.2024 г. М. Ж. попълнила декларация, в която отразила, че тя е управлявала лек автомобил „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] на 11.03.2024 г., около 09.06 часа.

След установяване на извършеното нарушение е издаден АУАН Серия АА, бл. № 240689 от 29.04.2024 г. от мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ при СДВР, в който било описано, че на 11.03.2024 г., около 09.06 ч., в [населено място], [жк], с посока на движение вход, М. Ж. управлява собствения си лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на паркинга срещу блок 2, поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП с паркираният л.а. „Донгфенг 580“ с рег. № 7307ХА, след което при възникналите разногласия напуска местопроизшествието, като не уведомява компетентните органи на МВР. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. в от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя по реда на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН по ДЗ и преписка с вх. № Ц178/24. АУАН е подписан без възражения. Допълнителни възражения не са направени в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 24-4332-012971/10.06.2024 г., от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 година.

НП е връчено на жалбоподателя на 09.09.2024 г.

По делото са представени протокол за ПТП, сведения, скица декларации на водача, заповед на министъра на вътрешните работи, справка-извлечение за извършени нарушения и наложени на жалбоподателя административни наказания по ЗДвП, докладна записка УРИ 4332р-25047/27.03.2024 г. Протокол № 14/2025 за извършена Видео-техническа експертиза.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, а именно заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 2138/11.06.2025 г., постановено по НАХД № 14498/2024 г., с което е потвърдил НП № 24-4332-012971/10.06.2024 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и е отменил НП № 24-4332-012971/10.06.2024 г. в частта, с която на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на М. Ж. е наложена „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 година. Със същото решение, съдът е осъдил касатора да заплати на ответника разноски за юрисконсулт в размер на 40 лв. и сумата от 864,89 лв. по сметка на СРС разноски за вещи лица. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 2138 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 14498/2024 г., с което СРС е потвърдил НП 24-4332-012971/10.06.2024 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП, на М. Л. Ж. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. Ж., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник група към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП, в потвърдената си част съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП в оспорената част съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен е издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са

конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от органа фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на свидетеля, приобщения доказателствен материал, включително от изготвената видео-техническа експертиза. Приел е, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано безспорно, че на 11.03.2024 г., около 09.06 ч., в [населено място], [жк], с посока на движение вход, М. Ж. управлява собствения си лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на паркинга срещу блок 2, поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП с паркираният л.а. „Донгфенг 580“ с рег. № 7307ХА. В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, мястото, където се е движело МПС-то, датата и часа. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция.

С разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП е въведено задължение, водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. В разпоредбата на чл. 185 от ЗДвП е предвидено, че за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на жалбоподателя наказание е определено в предвидения за това размер от 20 лв., поради което невъзможно е намаляването на предвиденото наказание. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Отражено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

В заключение следва да се има предвид, че водачът на МПС е длъжен винаги да спазва правилата за движение по пътищата, както и да упражнява пълен контрол върху превозното средство. Наложенията глоба е в твърде занижен размер, поради което се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено

безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Неоснователно е и оспорването на решението в частта, с която касатора е осъден да заплати разноски за вещи лица. По делото е изготвена видео-техническа експертиза, която да изследва представения по делото диск, съдържащ запис от камерата, от която собственикът на пострадалия лек автомобил, е установил извършителя на нарушението. Експертизата е възложена служебно от съда, предвид процесуалното бездействие на страните. Експертизата е необходима предвид оспорването, направено в жалбата за липса на ПТП, извършено от жалбоподателя. Вещото лице е представило справка декларация за сумата от 864,89 лв. Разноските за вещото лице са за страната, която губи делото. Поради това, решението и в тази част е правилно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да му се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2138 от 11.06.2025 г., постановено по НАХД № 14498/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 115-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.